

на смотиха. *М. 379.* Запнала ми съ капина За момина-та кошуля. *М. 420.* 2) воспрепятствую, мѣшаю, прекращу (*сообщение*): Мнозина такъвы учени разумѣва ся, кой наждѣ ще, запина въ общы-ты ня работы както въ книжевно тѣй и въ всяко друго отношеніе. *Л. Д. 1871 р. 241.* Въ Вторникъ и въ Петѣкъ ся не годѣ вать.—Въ вторникъ за да не повтори, а въ петѣкъ за да му не е на запето. *Ч. 41.* Още велѣтъ че, кога съ запнить това сообщеніе (т. е. со Охридско-то езеро), Преспанско-то езеро потопвить ближните места. *М. р. 527.* 3) взведу курукъ: Показаха ся отведнажъ съ голѣмъ грѣмѣжъ, и съ запнати пушки устрашаваха двамата върдаци на ладіята отведнашна смѣрътъ, ако бы да пошукнатъ да ся опрятъ. *Р. А. 196.* **Запѣнъ** са **Запѣнамъ** са запнѣхъ, запнѣхъ; запнаюсь, запинаюсь: Голѣмъ языкъ като нѣма доста мѣсто, дѣ да ся простира, всякъдѣ ся запина. *Л. Д. 1874 р. 65.* Той е изучилъ проповѣдта си наустъ да не се запина. *Рш. 57.* 2) примусъ, принимаюсь: Запѣна са Милчу да събира бобъ и отъ тукъ, отъ тамъ направи за една кола. *Зж. 124.*

Запѣпръ м. св. зарюу: Първо е почвало „варанъ“ съ бързы и упражнены коние, съ конѣхъ ся сж' надиринусквали всадници отъ бѣлѣжено до бѣлѣжено мѣсто, кое ся е звало „пѣприще“; зашто то тамо е имало запѣпранъ камѣкъ за бѣлѣгъ, и кон то е надиринусквалъ получавалъ награда. *Пж. 98.* Дългы камения запѣпраны—заровены въ земѣ (ср. пѣприще). *йб.*

Запѣхнъ м. св. **Запѣхвамъ** м. дл. запихну, запихаю, заправлю, заправляю: На всѣко момченце на върта му ся запѣхва провинната кърпа. *Ч. 81.* А надъ главѣтъ мп, запѣхнато между гърбѣтъ и дрехы-тѣ мп, стѣрчеше едно твърдѣ смѣшно и дебеляшко сѣнчило. *Р. С. 90.* Иванъ си запѣхна ножѣтъ на опасѣтъ. *Зж. 185.*

Запѣхтѣ са м. св. запыхнѣхъ, задохнѣхъ. **Запѣхтѣвамъ** са м. дл. запыхаюсь, задыхаюсь: Така ся затеква запѣхтѣлъ въ пещерата си. *Р. А. 144.* Доде единъ человекъ, който тичаше запѣхтѣнъ (*hors d'haleine*). *Т. 52.* Телемахъ запахтѣнъ вече осѣщаше колѣнѣтъ си че са олюляватъ. *Т. 264.*

Запѣшкамъ м. св. застону: Тогы азъ чухъ, какъ тя запѣшка. *Р. 88.*

Запѣтъ са м. св. **Запѣтвамъ** са м. дл. пушѣхъ, пускаюсь въ дорогу: И тѣй безъ да губатъ врѣме запѣтили ся. *Х. I, 18.* Прѣзъ ношѣта рыбалятъ ся запѣтва и отива на онова блато. *Х. I, 79.* Старата имъ майка другій день зе си тоѣшката и са запѣти кадѣ селото